

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

Wat maakt iemand nou tot een goede prediker?

Een eerste eis is dat hij goed te verstaan is.

't Was goed verstaanbaar, hoor,' zo klinkt het nog wel eens bij de deur aan het eind van de viering.

Of: 'Ik heb er niks van meegekregen, het geluid was een ramp.'

Verstaanbaarheid is iets van alle tijden.

Antonius van Padua dankt er zelfs zijn naam aan, zo schrijft zijn eerste biograaf.

Geboren als Fernando Martins kreeg hij de naam Antonius als een samenstelling van de twee latijnse woorden 'alte' en 'tonans'.

Het betekent: een luid dreunende stem.

In een tijd zonder microfoons en versterkers geen overbodige luxe.

Verstaanbaarheid dus.

Maar een goede predikant kan ook de moeilijkste dingen toch eenvoudig uitleggen.

Dat gold ook voor de heilige Antonius van Padua.

Hij stond bekend om zijn goede preken en werd daardoor door velen op handen gedragen.

Een goede predikant, of een goede leraar, kan de moeilijkste zaken toch zo uitleggen dat iedereen zich geraakt voelt.

In het geval van Antonius: zo preken dat zelfs de vissen het verstaan, zoals in het raam hier rechts te zien is.

Hoe groot is de uitdaging, ook voor Antonius, geweest om over het onderwerp te spreken waar we deze zondag ons Hoogfeest aan wijden: de Heilige Drie-eenheid van God.

Vader, Zoon en Heilige Geest.

In ons Evangelie spreekt Jezus met zijn leerlingen op de avond van zijn gevangenneming.

Hij geeft hen zijn laatste lessen mee.

Maar tegelijkertijd weet Hij dat zij nog niet alles aankunnen.

En dat is ook helemaal niet erg.

Want het onderwijs van Jezus stopt niet als Hij hen verlaat.

Het onderwijs gaat door, zelfs op een veel diepere manier, ook als Jezus bij zijn Vader in de hemel is.

Ook dan gaat het onderwijs door.

Daar staat de komst van de Heilige Geest garant voor.

De Heilige Geest is de Gids op de weg van de waarheid.

De wijsheid die de Geest ons meedeelt is ook het onderwerp in de eerste lezing.

Ze wordt gegeven aan de mensen, ze geniet van het menselijk gezelschap.

Dat is iets van alle tijden.

Zoals de wijsheid haar metgezel aan het begin van de 13e eeuw vond in Antonius van Padua, zo ook bij ons vandaag de dag, als het goed is.

Ja, zelfs de hele schepping lijkt een speeltuin te zijn voor de wijsheid.

Het is deze wijsheid die we verkrijgen als we ons door de Heilige Geest in Gods waarheid laten leiden.

Ik denk dat dat dan ook de inspiratiebron van Antonius was.

Elke gedoopte krijgt immers de Heilige Geest als Gids mee.

En samen als Kerk worden we geleid door diezelfde Geest.

En nu we dan die Geest van God hebben ontvangen, nu krijgen we ook beter zicht op wie God eigenlijk is.

We krijgen beter zicht op het mysterie van God.

Dat gold ook voor de Apostelen.

Na de Pinksterdag, na de uitstorting van de Heilige Geest, gingen ze de Schrift heel anders lezen.

Ze betrokken oude profetieën op Christus en konden gaandeweg duiden wie Hij is.

Geleid door de Heilige Geest gaf de Kerk steeds meer woorden aan haar geloof in het mysterie van God.

Eén van die woorden is: Drie-eenheid.

Vader, Zoon en Heilige Geest, drie goddelijke Personen, en toch één.

Eén en al relatie.

Relatie tot elkaar en tot iedereen die dit mysterie wil betreden.

De waarheid over Gods wezen is geen mysterie waarmee moeilijke en kritische vragen worden afgekap.

Ze is ook geen mysterie zodat preken hierover vaag en onduidelijk blijven.

Nee, dit mysterie is een uitnodiging om ermee in zee te gaan.

Drie-eenheid is een uitdaging voor elke gedoopte.

De uitdaging om die relatie met God aan te gaan en te onderhouden.

Gaat u die uitdaging aan?

Durft u dat?

Hoe dat eruit ziet, die uitdaging aangaan?

Wat het u oplevert?

Vader, Zoon en Heilige Geest zijn volledig open en ontvankelijk voor elkaar.

In eeuwige, wederzijdse relatie met elkaar.

God is één en al relatie, één en al liefde.

En die relatie opent zich voor ons!

De leer over de Drie-eenheid, dat mysterie, is gericht op het binnengaan van die relatie.

Om in liefde te leven met God.

En dat is een hele uitdaging.

Die uitdaging aangaan betekent; steeds meer groeien in gebed, steeds meer groeien in een gelovig leven.

Die uitdaging aangaan betekent ook steeds meer oog krijgen voor onze naasten in nood.

Het mysterie van de Drie-eenheid is niet een statisch dogma.

Nee, het is de weg van de waarheid waarover wij in relatie treden met God.

Het is de beste en mooiste uitdaging die we ons kunnen wensen.

De heilige Antonius ging hem ook aan, en hoe.

Vol overgave kon hij bidden, in contact treden met God zelf.

Dat gebed was bij hem zo intens dat een medebroeder optekende dat hij een groot licht zag bij de biddende Antonius, en in dat licht een kind.

Antonius had deze medebroeder op het hart gedrukt er met niemand over te spreken, maar na de dood van Antonius heeft deze medebroeder het toch aan het papier toevertrouwd.

Jaar C, Hoogfeest H. Drie-eenheid / H. Antonius van Padua

Spr.8,22-31

Rom.5,1-5

Joh.16,12-15

Laten ook wij die uitdaging aangaan, ieder persoonlijk en als Kerk.

Ons toewijden aan gebed, aan kerkgang, aan de dienst aan God en de dienst aan medemensen.

Op die manier onze relatie met de Heer intensief beleven en onderhouden.

En dan zullen we, geleid door Gods Geest en op voorspraak van de heilige Antonius van Padua, nog voor grootse verrassingen worden gesteld!

Geloofd zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid.

Amen.